

L'Europa dels mercaders diu no als treballadors

El Consell Europeu celebrat a Madrid ha representat un nou avanç de les tesis més conservadores de la CE. La posada en marxa de la Unió Econòmica i Monetària, amb un banc i una moneda únics com a meta, no ha estat compensada amb un text que reconega els drets dels treballadors. Thatcher ha guanyat la partida a Mitterrand i a Delors.

Albert Vicent

Dia Alfred Hitchcock que els bons films han d'arrancar amb força per a després, com un tren cremallera, anar guanyant, seqüència a seqüència, en intensitat fins arribar al clímax final. No és massa difícil traslladar aquest principi cinematogràfic a aquesta història real que és el procés d'unió econòmica i monetària, protagonitzat pels dotze estats membres de la CE des que en juny de l'any passat decidiren, al Consell Europa celebrat a Hannover, assumir plenament l'Acta Única i obrir un procés que conduirà a un sistema federal de bancs centrals i una única moneda per al conjunt de la CE.

Com a la filmografia d'aquell obès genial, aquest trajecte està impregnat d'una bona dosi de suspens on no falta tampoc una protagonista flegmàtica, rígida i calculadora, la primera mi-

nistra britànica, Margaret Thatcher.

El Consell Europeu celebrat a Madrid els passats 26 i 27 sota la presidència espanyola ha representat el tret d'eixida de la CE cap a la unió econòmica i monetària que fixa l'Informe Delors, on s'assenyala que els dotze han d'arribar en tres etapes a l'esmentat objectiu. Entre la primera fase, on s'ha d'augmentar la coordinació de les polítiques econòmiques dels estats implicats i afermar els Sistema Monetari Europeu (SME), i les dues restants, on s'ha de donar una segona empenta a la coordinació monetària, crear un Sistema Europeu de Bancs Centrals (SEBC) i fundar una moneda única, apareix la convocatòria d'una conferència intergovernamental que haurà de decidir els paràmetres de les dues últimes etapes, prèvia reforma del Tractat de Roma.

De moment, els dotze han arribat a un casuístic acord que reflecteix els en-

frontaments que durant aquests dies han protagonitzat la primera dama britànica i el primer mandatari francès, François Mitterrand. O el que és el mateix, la dreta i l'esquerra europees.

L'acord assolit reconeix com a vàlida la proposta de l'Informe Delors però li resta el seu caràcter imperatiu en considerar que el procés ha de respectar «el principi de capacitat subsidiària i respondre a la diversitat de situacions específiques», una estranya carambola que ha permès a Margaret Thatcher reservar-se el moment en què la lliura esterlina s'integrarà al SME i, el que és més important, no donar un xec en blanc sobre les dues últimes fases. I és que el govern conservador britànic es resisteix a cedir en qüestions que considera de sobirania nacional, llevat del ministre del Tresor, Nigel Lawson.

D'aquesta manera, el Consell Europeu ha arribat a assenyalar la data de començament de la primera fase: L'1 de juliol del 1990, tot just quan entrarà en vigor la lliure circulació de capitals, aplicable en principi a 8 membres de la CE, i ampliable a partir del 1992 per a Irlanda i Espanya, i des del 1994 per a Grècia i Portugal. Precisament, Mitterrand ha estat el principal defensor que la lliure circulació de capitals vaja acompanyada de l'harmonització fiscal i la Unió Econòmica i Monetària per tal d'evitar que la llibertat de capitals accentue els desequilibris i fomenta el transvasament de capital cap als estats més afavorits.

Igualment subtil ha estat el quart punt del text aprovat pels dotze, on es demana a les instàncies europees que ajusten la maquinària econòmica de la CE i els seus estats per garantir que l'1 de juliol del 1990 la primera fase es posi en marxa, a més de requerir la preparació d'una conferència intergovernamental que permeti fixar dates per a la resta del procés. Aquest últim aspecte queda matisat assenyalant que «la conferència es reunirà en començar la primera etapa i estarà precedida

Margaret Thatcher i François Mitterrand entaularan el pròxim desembre una nova batalla per la Carta Social.

d'una preparació completa i adequada». Tot un joc de malabars perquè Thatcher cedira en l'acceptació de la convocatòria i Mitterrand transigira sense fer cas de la data. Tot i així, el president francès ha anunciat, ja que el seu país demanarà l'esmentada convocatòria en juliol del pròxim any i la primera ministra britànica ha manifestat la seua intenció d'acudir, encara que sense cap promesa per davant. Una data, encara per decidir, on es proposarà la reforma del Tractat de Roma, un dels temes tabú per a la *dama de ferro*.

Si la Unitat Econòmica i Monetària ha rebut un petit però considerable avanç, la Carta Social ha quedat estancada sense que els 11 membres restants hagen arrancat la més mínima concessió de Margaret Thatcher. Aconseguir que la totalitat de la CE faça vinculant un text on s'inclouen els drets del conjunt dels treballadors comunitaris, serà el principal objectiu de la presidència francesa, que ha substituït la presidència espanyola des del passat 1 de juliol.

En aquest punt França, Itàlia, Espanya, Grècia i Portugal han fet un

Text de l'acord o la mestria de la subtileza

1. El Consell Europeu reitera la seua determinació de realitzar progressivament la Unió Econòmica i Monetària tal i com es preveu a l'Acta Única, confirmada al Consell Europeu de Hannover. La unió Econòmica i Monetària es deu situar en la perspectiva del final del Mercat Interior i en el context de la cohesió econòmica i social.

2. El Consell Europeu considera que l'informe del comitè presidit per Jacques Delors, que defineix un procés que conduirà per etapes a la Unió Econòmica i Monetària, respon plenament al manament donat a Hannover. El Consell Europeu estima que la seua realització hauria tenir en compte el paral·lelisme entre els aspectes econòmics i monetaris, respectar el principi de capacitat subsidiària i respondre a la diversitat de situacions específiques.

3. El Consell Europeu decideix que la primera etapa de la realització de la Unió Econòmica i Monetària començarà l'1 de juliol del 1990.

4. El Consell Europeu demana a les instàncies competents (Consell d'Economia i Finances i Assumptes Generals, Comissió, Comitè de Governadors de Bancs Centrals, Comitè Monetari):

A.—Adoptar les disposicions necessàries per a l'inici de la primera etapa l'1 de juliol del 1990.

B.—Realitzar els treballs preparatoris per reunir una Conferència Intergovernamental que establezca les etapes posteriors.

Aquesta Conferència es reunirà una vegada haja començat la primera etapa. Aquesta estarà precedida per una preparació completa i adequada. □

front comú contra el Regne Unit i la RFA. Aquests dos estats pensen que el nou espai social no crearà ocupació i creuen, a més, que la negociació col·lectiva no pot tenir una dimensió comunitària en detriment de les legislacions laborals de cadascun dels es-

tats. Per contra, el primer bloc de països argumenta que no pot haver unitat econòmica sense tenir en compte el component social i que ha d'instaurar-se, al costat de la lliure circulació de capitals, la lliure circulació de treballadors i l'homologació de títols. □